

Stanislav Klusáček

Budoucí pedagog se narodil 15.2. 1941 v Žižkově Poli u Přibyslavi jako nejstarší ze tří sourozenců. V dětství okolo sebe neměl příliš vrstevníků, neboť v posledních válečných letech razantně klesala porodnost.

„Do vesnické dvoutřídky školy jsem nastoupil v září 1947 a nemohu si na výuku v málotřídce stěžovat,“ říká Stanislav Klusáček. Po osmiletce úspěšně složil přijímací zkoušky na jedenáctiletku a později se pokoušel o přijetí na FF v Praze.

„Ač jsem dobře sloužil přijímací zkoušky, nebyl jsem přijat, neboť jsem neměl dobrý kádrový posudek z obce. O tom jsem se dověděl hned třetí den po zkoušce. Zajel jsem si na fakultu (což byla dost opovážlivost), kde proděkan mi na rovinu řekl, že nejsem přijat z kádrových důvodů. Dost mě to překvapilo a požádal jsem ho o radu,“ vzpomíná pan Klusáček.

Dozvěděl se, že na humanitních oborech ho nevezmou, ale mohl zkusit dvouleté studium matematiky a fyziky. Na vysoké škole se dokonce stal jediným demonstrátorem katedry fyziky a po státnicích, kde skládal také zkoušky z marxismu zakotvil na deset let Základní škole v Herálci u Hlinska a pak ve Velké Losenici. Poté pracoval také jako hlavní ekonomem v JZD v Žižkově Poli a následně dvaadvacet let jako ředitele základní školy v České Bělé.

„Přežil jsem oba režimy, nebylo to jednoduché, ale nikdy jsem nenaříkal,“ doplňuje Stanislav Klusáček.

A nakonec s přestávkami učil do 78 let do Velké Losenici. A rád.